

64 ἀλλήλους ζητοῦντες; ταῦτα οὖν ὁρῶν δυνάμενόν σε ποιεῖν
ἀγαθὸν νομίζω προαγωγὸν εἶναι. ὁ γὰρ οἶός τε ὦν γινώ-
σκειν τε τοὺς ὠφελίμους αὐτοῖς καὶ τούτους δυνάμενος ποιεῖν
ἐπιθυμεῖν ἀλλήλων, οὗτος ἂν μοι δοκεῖ καὶ πόλεις δύνασθαι
φίλας ποιεῖν καὶ γάμους ἐπιτηδείους συνάγειν, καὶ πολλοῦ 5
ἂν ἄξιός εἶναι καὶ †πόλεσι καὶ φίλοις καὶ συμμάχοις †
κεκτῆσθαι. σὺ δὲ ὡς κακῶς ἀκούσας ὅτι ἀγαθὸν σε ἔφην
προαγωγὸν εἶναι, ὠργίσθης. Ἄλλὰ μὰ Δί', ἔφη, οὐ νῦν.
ἔαν γὰρ ταῦτα δύνωμαι, σεσαγμένος δὴ παντάπασι πλούτου
τὴν ψυχὴν ἔσομαι. καὶ αὕτη μὲν δὴ ἡ περίοδος τῶν λόγων 10
ἀπετελέσθη. /

V Ὁ δὲ Καλλίας ἔφη. Σὺ δὲ δὴ, ὦ Κριτόβουλε, εἰς τὸν
περὶ τοῦ κάλλους ἀγῶνα πρὸς Σωκράτην οὐκ ἀνθίστασαι;
Νὴ Δί', ἔφη ὁ Σωκράτης, ἴσως γὰρ εὐδοκιμοῦντα τὸν
2 μαστροπὸν παρὰ τοῖς κριταῖς ὁρᾷ. Ἄλλ' ὅμως, ἔφη ὁ 15
Κριτόβουλος, οὐκ ἀναδύομαι· ἀλλὰ δίδασκε, εἴ τι ἔχεις
σοφόν, ὡς καλλίων εἶ ἐμοῦ. μόνον, ἔφη, τὸν λαμπτήρα
ἐγγὺς προσευεγκάτω. Εἰς ἀνάκρισιν τοίνυν σε, ἔφη, πρῶ-
3 του τῆς δίκης καλοῦμαι· ἀλλ' ἀποκρίνου. Σὺ δέ γε ἐρώτα.
Πότερον οὖν ἐν ἀνθρώπῳ μόνον νομίζεις τὸ καλὸν εἶναι ἢ 20
καὶ ἐν ἄλλῳ τινί; Ἐγὼ μὲν ναὶ μὰ Δί', ἔφη, καὶ ἐν ἵππῳ
καὶ βοῦ καὶ ἐν ἀψύχοις πολλοῖς. οἶδα γοῦν οὔσαν καὶ
4 ἀσπίδα καλὴν καὶ ξίφος καὶ δόρυ. Καὶ πῶς, ἔφη, οἶόν τε
ταῦτα μηδὲν ὅμοια ὄντα ἀλλήλοις πάντα καλὰ εἶναι; Ἄν
νὴ Δί', ἔφη, πρὸς τὰ ἔργα ὧν ἕνεκα ἕκαστα κτώμεθα εὖ 25
εἰργασμένα ἢ ἢ εὖ πεφυκότα πρὸς ἃ ἂν δεώμεθα, καὶ ταῦτ',
5 ἔφη ὁ Κριτόβουλος, καλά. Οἶσθα οὖν, ἔφη, ὀφθαλμῶν
τίνος ἕνεκα δεόμεθα; Δῆλον, ἔφη, ὅτι τοῦ ὁράν. Οὕτω
μὲν τοίνυν ἤδη οἱ ἐμοὶ ὀφθαλμοὶ καλλίονες ἂν τῶν σῶν